

R. LUBYNSKI, Nacionalna i sveučilišna biblioteka u Zagrebu, predvorje

Petrinjskoj ul. 50 – 52 (1910), Huth-Zorac u Masarykovoj ul. 11/1 (1910), Schumacher na Svačićevu trgu 8 (1910), »Svećenički dom« u Palmotićevoj ul. 3 (1910), zgrade Hipotekarne banke na Prilazu Gj. Deželića 42-46 (1910), Klein u Kumičićevoj 6 (1910), Mihelić u Palmotićevoj ul. 5 (1911), »Dobrotvorov dom« u Haulikovoj ul. 4 (1912), zgrade Vujović u Hercegovačkoj ul. 37 (1914), Schick u Amruševoj ul. 7 (1914), Roller na Marulićevu trgu 2 (1914) te stambeno-poslovnu zgradu Kotarske oblasti u Vodnikovoj ul. 1 (1914) - sve u Zagrebu. Na osnovi prvonagrađena natječajnoga rada dobio je izvedbu zgrade Nacionalne i sveučilišne biblioteke na Marulićevu trgu u Zagrebu (dovršena 1913). Po dosljedno provedenu jedinstvu arhitekture, ukrasa i opreme ta je zgrada najvrsniji primjer kasnosecesijske arhitekture u Hrvatskoj.

Poč. 20-ih godina obnavlja projektantsku djelatnost; u njegovu ateljeu surađuje niz arhitekata, poslije istaknutih imena zagrebačke moderne arhitekture (S. Planić, S. Gomboš, L. Horvat, J. Neidhardt, H. Bauer, M. Haberle, S. Bučar, B. Petrović). U tome razdoblju projektira stambene zgrade: Kanitz u Zvonimirovoj ul. 1 (1923), vilu Wasserthal na Gvozdu 6 (1923), vilu Brahm na Medveščaku (1925), Donner u Masarykovoj 7 (1925), kuću Lubynski u Smičiklasovoj ul. 19 (1926), vilu-atelje Frangeš na Rokovu perivoju 3 (1926), vilu Rein na Gvozdu 23 (1929), kuću Mayer u Dežmanovoj ul. 10 (1930) te kuću Dostal u Frankopanskoj 5a (1930). Na natječaju je dobio izvedbu poslovne zgrade zagrebačkoga Središnjega ureda za osiguranje radnika u Mihanovićevoj ul. 3 (1928), soliterni blok oblikovan u reduciranim historicističkim oblicima, te sinagoge u Sarajevu (1930, devastirana 1941, pregrađena 1964) koju projektira u oblicima maurske eklektike. Posljednje veliko djelo Lubynskoga, poslovna zgrada braće Marić (dioničkoga društva »Shell«) u Gajevoj ul. 5 (1932) oblikovana je, pod utjecajem mlađih suradnika B. Petrovića i H. Bauera, potpuno u duhu modernih funkcionalističkih načela s pasažom u prizemlju u stilu art-décoa. Izvan Zagreba L. je gradio u Novoj Gradiški (tiskara i knjižara zaštitu spomenika kulture grada Zagreba. Bio je ravnatelj Restauratorskoga

Bauer, oko 1909), Banjoj Luci (vila Božić, oko 1912) i Novome Vinodolskome (vila Oršić). Sudjelovao je na izložbi Društva »Medulić« u Splitu 1910, IV. jugoslavenskoj umetničkoj izložbi u Beogradu 1912, izložbi Hrvatskoga društva umjetnosti u Zagrebu 1913. i posthumno na izložbi »Pola vijeka hrvatske umjetnosti« u Zagrebu 1938.

LIT.: I. Esih, Rudolf Lubynski, Obzor, 1935, 74. - Arhitekt Rudolf Lubynski, Arhitektura, 1984, 189-191. - B. Jakac, Sveučilišna biblioteka u Zagrebu, Peristil, 1962, 5. - M. Dabac, Rudolf Lubynski i njegovo doba, Arhitektura, 1984-85, 189-195. - A. Laslo, Rudolf Lubynski - prilog definiciji stambenog prostora, ibid. - Isti, Rudolf Lubynski, realizacije u Zagrebu (vodič), ibid.

LUCIĆ, Radoslav, dubrovački klesar (XVI. st.). God. 1520. izradio s R. Ratkovićem renesansni trijem nad juž. arkadama dominikanskoga samostana u Dubrovniku. Nedovršeni trijem pretvoren je za franc. okupacije u dvoranu; danas knjižnica.

LIT.: C. Fisković, Dokumenti o radu naših graditelja XV - XVI stoljeća u Dubrovniku, Split 1947, str. 7. - Isti, Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 120.

LUČANE, selo Z od Sinja. Spominje se u pov. dokumentima 1341. Na uzvisini Šušanj nalaze se ostaci prapov. gradine. Smatra se da je tu mogao biti delmatski grad Setovia kraj kojega su Rimljani ← 33. skršili otpor Delmata. U zaseoku Đipalo otkriveni su ostaci kasnoant, arhitekture i grobovi, a na lok. Bare starohrv. grobovi. Na seoskome groblju nalazi se nekoliko stećaka.

LIT.: S. Gunjača, Topografska pitanja na teritoriju stare cetinjske županije, Split 1937. - A. Milošević, Srednjovjekovna nekropola u »Barama« u Lučanima kod Sinja, SHP, 1984. Z. Gu.

LUČICA → LIPOVAC

LUČIĆ, Branko, povjesničar umjetnosti i konzervator (Zagreb, 6. X. 1928). Diplomirao na Filozofskome fakultetu u Zagrebu 1953. Radio u Konzervatorskome zavodu Hrvatske (1954-61), potom u Zavodu za